

WYROK

Warszawa, dnia 2 stycznia 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca: Irmina Pawlik

Protokolant: Patryk Pazura

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 grudnia 2025 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 14 listopada 2025 r. przez wykonawcę [REDAKTED]
[REDAKTED] sp. z o.o. z siedzibą w [REDAKTED]
w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego Gminę [REDAKTED]

orzeka:

1. umarza postępowanie w zakresie zarzutów oznaczonych nr 1 - 3 w *petitum* odwołania;
2. uwzględnia odwołanie w pozostałym zakresie i nakazuje zamawiającemu Gminie [REDAKTED] wykreślenie istniejącego w obecnym brzmieniu w projektowanych postanowieniach umowy obowiązku osiągnięcia przez wykonawcę odpowiednich poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych (§ 3 ust. 1, § 6 ust. 1 pkt 3, § 9 ust. 1 PPU) oraz kary umownej za brak realizacji tego obowiązku (§ 11 ust. 1 pkt 1 PPU);
3. kosztami postępowania obciąża zamawiającego Gminę [REDAKTED] i:
 - 3.1. zalicza do kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę 3600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez odwołującego tytułem wynagrodzenia pełnomocnika;
 - 3.2. zasądza od zamawiającego Gminy [REDAKTED] na rzecz odwołującego [REDAKTED]
[REDAKTED] sp. z o.o. z siedzibą w [REDAKTED]
[REDAKTED] kwotę 18 600 zł 00 gr (osiemnaście tysięcy sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania i wynagrodzenia pełnomocnika.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:

Uzasadnienie

Zamawiający Gmina [REDAKTOWANO] (dalej jako „Zamawiający”) prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia w trybie przetargu nieograniczonego na usługi pn. „Odbiór, transport i zagospodarowanie odpadów komunalnych z terenu Gminy [REDAKTOWANO]” (wewnętrzny identyfikator: RZP IX.271.19.2025). Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane 4 listopada 2025 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej S: 212/2025 pod numerem 728473-2025. Do ww. postępowania o udzielenie zamówienia zastosowanie znajdują przepisy ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm., dalej „ustawa Pzp”). Wartość szacunkowa zamówienia przekracza progi unijne, o których mowa w art. 3 ustawy Pzp.

W dniu 14 listopada 2025 r. przez wykonawcę [REDAKTOWANO] sp. z o.o. z siedzibą w [REDAKTOWANO] (dalej jako „Odwołujący”) wniósł odwołanie wobec treści ogłoszenia o zamówieniu i dokumentów zamówienia, zarzucając naruszenie przez Zamawiającego:

1. art. 16 pkt 1, pkt 2 i pkt 3 oraz art. 112 ust. 1 ustawy Pzp na skutek ustalenia warunku udziału w postępowaniu w sposób nieproporcjonalny do przedmiotu zamówienia nie umożliwiający weryfikacji zdolności wykonawców do realizacji zamówienia oraz mogący naruszać uczciwą konkurencję i obowiązek równego traktowania wykonawców na skutek braku jednoznacznego określenia, liczby pojazdów napędzanych paliwem alternatywnym wymaganych w celu wykazania spełniania warunku dysponowania potencjałem technicznym;
2. art. 16 pkt 1, pkt 2 i pkt 3 oraz art. 99 ust. 4 w związku z art. 239 ust. 1 ustawy Pzp poprzez ustalenie w kryterium oceny ofert nr 2 „Aspekt środowiskowy” punktacji z tytułu posiadania floty pojazdów spełniających normę spalania EURO 5 co powoduje, że kryterium jest pozorne, gdyż pozostaje bez związku z możliwością chronienia środowiska bowiem pojazdy spełniające tę normę są obecnie jedynie tolerowane w transporcie kołowym zaś powszechnym jest spełnianie normy EURO 6 oraz stosowanie pojazdów napędzanych gazem CNG i prądem elektrycznym;
3. art. 16 pkt 1, pkt 2 i pkt 3 oraz art. 99 ust. 4 ustawy Pzp na skutek żądania wskazania w treści oferty, Regionalnej Instalacji do Przetwarzania Odpadów Komunalnych właściwej dla regionu I do których to miałyby być przekazywane zmieszane odpady komunalne oraz odpady zielone a także żądanie w treści umowy - przekazywania odebranych odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości do regionalnej instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych oraz odpadów zbieranych selektywnie w sytuacji, gdy od wielu lat takie instalacje nie funkcjonują w obiegu gospodarki odpadowej;

4. art. 16 pkt 1 i pkt 3, art. 431, art. 433 pkt 2 i pkt 3 ustawy, art. 8 ust. 1 ustawy w zw. z art. 5 k.c., art. 353¹ k.c., art. 387 § 1 k.c., art. 483 § 1 k.c., art. 473 § 1 k.c. w zw. z art. 3b u.c.p.g. poprzez wprowadzenie w treści § 3 ust. 1, § 6 ust. 1 pkt 3 oraz § 9 ust. 1 umowy, zobowiązania Wykonawcy do osiągnięcia odpowiednich poziomów recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami niektórych frakcji odpadów komunalnych oraz ograniczenia masy odpadów komunalnych w ramach powierzonego zadania, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 1 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U.2025.733 t.j.) oraz zapisami Planu Gospodarki Odpadami dla Województwa Śląskiego co zostało powtórzone w punkcie 24.5. SWZ oraz poprzez zapisanie w § 11 ust. 1 pkt 1 umowy, kary umownej w wysokości równej karze naliczonej Zamawiającemu z tego tytułu bez uwzględnienia wymagań i okoliczności mogących mieć wpływ na sporządzenie oferty w tym morfologii strumienia odpadów objętych przedmiotem poszczególnych części zamówienia, faktycznej możliwości poddania odpadów recyklingowi wynikającej z ich parametrów fizyko-chemicznych i zanieczyszczeń, roli Zamawiającego w gminnym systemie gospodarki odpadami, co narusza zasady współżycia społecznego, równowagę stron umowy oraz zasady uczciwej konkurencji, jako że zakłada nadmiernie obciążenie wykonawcy ryzykiem kontraktowym w zakresie obowiązku osiągnięcia poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych w sytuacji, gdy ich osiągnięcie na poziomie 56% w Gminie Zamawiającego jest obiektywnie niemożliwe do spełnienia przez wykonawcę w toku realizacji przedmiotowej usługi, mając na względzie strumień odpadów przewidziany do zagospodarowania, co musi być uznane za sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, gdyż obciąża wykonawcę odpowiedzialnością za nienależyte wykonanie umowy oraz ryzykiem kar umownych, których podstawa nałożenia na wykonawcę może powstać nawet przy dochowaniu przez niego najwyższej staranności, z powodów całkowicie od niego niezależnych, jednocześnie naruszając zasadę proporcjonalności postępowania oraz uczciwej konkurencji.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania w całości i nakazanie Zamawiającemu:

1. powtórzenia czynności sporządzenia SWZ;
2. dokonanie zmiany opisu warunku udziału w postępowaniu dysponowania potencjałem technicznym w sposób wskazany szczegółowo w uzasadnieniu zarzutu nr 1 odwołania;
3. dokonanie zmiany opisu kryterium oceny ofert nr 2 „Aspekt ekologiczny w sposób wskazany szczegółowo w uzasadnieniu zarzutu nr 1 odwołania;
4. dokonanie zmiany formularza oferty i wzoru umowy zakresie Regionalnych Instalacji Przekazywania Odpadów i zastąpienie jej Instalacją Komunalną, do której kierowane będą

wyłącznie zmieszane (niesegregowane) odpady komunalne oraz usunięcia obowiązku kierowania odpadów do instalacji w regionie I;

5. wykreślenie zapisów zobowiązujących wykonawcę do osiągnięcia poziomów recyklingu, a także kar umownych za nieosiągnięcie tych poziomów i zastąpienie ich obowiązkiem dążenia do uzyskania jak najlepszych efektów zagospodarowania odpadów komunalnych w celu zapewnienia Gminie osiągnięcia jak najwyższych poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych określonych w art. 3b ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach;
6. wykreślenie z umowy kary umownej za nieosiągnięcie poziomów recyklingu;
7. przesunięcie terminu do złożenia ofert w sposób umożliwiający ich przygotowanie po dokonaniu zmian.

Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie przekazanej wraz z dokumentacją postępowania wskazał, że uwzględnia zarzuty nr 1-3 odwołania, dokona odpowiednich zmian w SWZ oraz opublikuje informację o ich wprowadzeniu na stronie postępowania, jednocześnie przedłużając termin składania ofert.

Po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem Stron postępowania odwoławczego, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, uwzględniając akta sprawy odwoławczej, Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje.

Izba ustaliła, że do postępowania odwoławczego nie zgłoszono przystąpień.

Izba stwierdziła, że nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania w całości na podstawie art. 528 ustawy Pzp.

Izba na podstawie art. 522 ust. 4 w zw. z art. 568 pkt 3 ustawy Pzp umorzyła postępowanie odwoławcze w części dotyczącej zarzutów nr 1 - 3.

Zgodnie z art. 522 ust. 4 ustawy Pzp w przypadku uwzględnienia przez zamawiającego części zarzutów przedstawionych w odwołaniu, Izba może umorzyć postępowanie odwoławcze w części dotyczącej tych zarzutów, pod warunkiem że w postępowaniu odwoławczym po stronie zamawiającego nie przystąpił w terminie żaden wykonawca albo wykonawca, który przystąpił po stronie zamawiającego, nie wniósł sprzeciwu wobec uwzględnienia tych zarzutów. W takim przypadku Izba rozpoznaje pozostałe zarzuty odwołania. Zamawiający wykonuje, powtarza lub unieważnia czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia, zgodnie z żądaniem zawartym w odwołaniu w zakresie uwzględnionych zarzutów. W myśl art. 568 pkt 3 ustawy Pzp Izba umarza postępowania odwoławcze, w formie postanowienia, w przypadku o którym mowa w art. 522.

Zamawiający uwzględnił odwołanie w zakresie zarzutów nr 1-3, a po jego stronie do postępowania odwoławczego nie zgłosił przystąpienia żaden wykonawca, co wyczerpuje

dyspozycję art. 522 ust. 4 ustawy Pzp. W takim przypadku rozpoznaniu przez Izbę podlega wyłącznie zarzut nr 4.

Izba uznała, że Odwołujący, jako podmiot zainteresowany złożeniem oferty w postępowaniu, który wnosząc odwołanie dąży do wyeliminowania postanowień umowy nakładających na wykonawcę obowiązki niemożliwe w ocenie Odwołującego do wykonania i przewidujących kary umowne z tego tytułu, posiada interes w uzyskaniu zamówienia oraz może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez Zamawiającego przepisów ustawy Pzp, czym wypełnił materialnoprawne przesłanki dopuszczalności odwołania, o których mowa w art. 505 ust. 1 ustawy Pzp.

Izba rozstrzygając sprawę uwzględniła dokumentację postępowania o udzielenie zamówienia przekazaną przez Zamawiającego, w szczególności SWZ wraz z załącznikami oraz dokonane modyfikacje SWZ. Izba dopuściła i przeprowadziła także wnioskowane przez Odwołującego dowody z dokumentów: 1) „Analiza stanu gospodarki odpadami komunalnymi w Gminie [REDAKTOWANE] za 2023 r.”, 2) „Analiza stanu gospodarki odpadami komunalnymi w Gminie [REDAKTOWANE] za 2024 r.”, 3) zestawienie dotyczące możliwego (maksymalnego) i realnego poziomu recyklingu w Gminie [REDAKTOWANE] w latach 2026 i 2027, na okoliczności wynikające z treści tych dokumentów, wskazane w odwołaniu i podane do protokołu rozprawy.

Izba ustaliła, co następuje:

Przedmiotem zamówienia jest odbiór transport i zagospodarowanie odpadów komunalnych z zamieszkałych nieruchomości położonych na terenie gminy [REDAKTOWANE] oraz z Punktu Selektywnego Odbioru Odpadów Komunalnych (PSZOK) zlokalizowanego przy ul. [REDAKTOWANE] 61b w [REDAKTOWANE]. Opis przedmiotu zamówienia zawarto w Rozdziale V SWZ. W ust. 2 tego rozdziału wskazano, że Wykonawca w ramach przedmiotu umowy zobowiązany jest do świadczenia na rzecz Zamawiającego następujących usług:

2.1. Świadczenie usługi odbiór i transport stałych odpadów komunalnych przekazywanych przez właścicieli nieruchomości:

2.1.1. zamieszkałych, zabudowy jednorodzinnej, w tym zabudowy dwufunkcyjnej w tej zabudowie, oraz zabudowy wielolokalowej,

2.1.2. nieruchomości, na których znajdują się domki letniskowe, lub innych nieruchomości wykorzystywanych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, wykorzystywanych jedynie przez część roku, a powstają na nich odpady komunalne z terenu Gminy [REDAKTOWANE],

2.1.3. z Punktu Selektywnej Zbiórki Odpadów oraz punktów selektywnego zbierania przeterminowanych leków, igieł i strzykawek, chemikaliów, oraz punktów zużytych baterii i małych akumulatorów.

2.2. Utrzymanie wszystkich pojemników na odpady komunalne w tym pojemników na bioodpady, przeterminowane i niewykorzystane leki oraz zużyte baterie w należytym stanie

sanitarnym, porządkowym i technicznym.

2.3. Kontrola przestrzegania obowiązku selektywnego zbierania odpadów.

2.4. Reagowanie na reklamacje i odpowiedzialność za szkody.

2.5. Sprawozdawczość Wykonawcy wobec Zamawiającego.

W załączniku nr 7 do SWZ – Projektowane postanowienia umowy (dalej „PPU”), w ramach obowiązków związanych z realizacją zamówienia nałożonych na wykonawcę wskazano w § 3 ust. 1, że „Wykonawca zobowiązuje się do realizacji przedmiotu umowy zgodnie z treścią niniejszego paragrafu a w szczególności przyjmuje na siebie obowiązek osiągnięcia odpowiednich poziomów recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami niektórych frakcji odpadów komunalnych oraz ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazanych do składowania w ramach powierzonego zadania, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 1 września 1996 r, o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U.2025.733 t.j.) oraz zapisami Planu Gospodarki Odpadami dla Województwa Śląskiego. Poziomy odzysku, o których mowa w niniejszym ustępie Wykonawca jest zobowiązany osiągnąć w okresie związanym z wykonywaniem niniejszej umowy.”

Ponadto w § 6 ust. 1 pkt 3 PPU wskazano, że „wykonawca zobowiązany jest w ramach przewidzianego w umowie wynagrodzenia i bez dodatkowych opłat od właściciela nieruchomości do osiągnięcia założonych zgodnie z art. 3b ust. 1 i art. 3c ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i rozporządzeniami wykonawczymi do ustawy jw., poziomów recyklingu, przygotowania do ponownego użycia, odzysku innymi metodami odpadów komunalnych.”

W § 9 ust. 1 PPU wskazano, że „Wykonawca jest zobowiązany do osiągnięcia odpowiednich poziomów recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami niektórych frakcji odpadów komunalnych oraz ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazanych do składowania w ramach powierzonego zadania, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 13 września 1996 r, o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U.2025.733 t.j.) oraz zapisami Planu Gospodarki Odpadami dla Województwa Śląskiego. Poziomy odzysku, o których mowa w niniejszym ustępie Wykonawca jest zobowiązany osiągnąć w okresie związanym z wykonywaniem niniejszej umowy.”

Z kolei w § 11 ust. 1 pkt 1 PPU określono, że „Wykonawca jest zobowiązany do zapłaty Zamawiającemu kary umownej w następujących przypadkach brak realizacji obowiązków wskazanych § 9 ust 1 - w wysokości równej karze naliczonej Zamawiającemu z tego tytułu.”

Izba zważyła, co następuje:

Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, poczynione ustalenia faktyczne oraz orzekając w granicach zarzutów zawartych w odwołaniu, Izba stwierdziła, że odwołanie – w zakresie zarzutu nr 4 podlegającego rozpoznaniu na rozprawie - zasługuje na uwzględnienie.

Przywołując przepisy, których naruszenie zarzucono w odwołaniu, Izba wskazuje, że zgodnie z art. 16 ustawy Pzp zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób: 1) zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców; 2) przejrzysty; 3) proporcjonalny. Art. 431 ustawy Pzp stanowi, że zamawiający i wykonawca wybrany w postępowaniu o udzielenie zamówienia obowiązani są współdziałać przy wykonaniu umowy w sprawie zamówienia publicznego, zwanej dalej „umową”, w celu należytej realizacji zamówienia. Zgodnie z art. 433 pkt 2 ustawy Pzp projektowane postanowienia umowy nie mogą przewidywać: naliczania kar umownych za zachowanie wykonawcy niezwiązane bezpośrednio lub pośrednio z przedmiotem umowy lub jej prawidłowym wykonaniem, zaś zgodnie z pkt 3 odpowiedzialności wykonawcy za okoliczności, za które wyłączną odpowiedzialność ponosi zamawiający.

Art. 5 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (tj. Dz. U. z 2025 r. poz. 1071 ze zm., dalej jako k.c.) stanowi, że nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współżycia społecznego. Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony. Zgodnie z art. 353¹ k.c. strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. Art. 387 § 1 k.c. stanowi, że umowa o świadczenie niemożliwe jest nieważna. Zgodnie z art. 473 § 1 k.c. dłużnik może przez umowę przyjąć odpowiedzialność za niewykonanie lub za nienależyte wykonanie zobowiązania z powodu oznaczonych okoliczności, za które na mocy ustawy odpowiedzialności nie ponosi. W myśl art. 483 § 1 k.c. można zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy (kara umowna).

Ponadto Izba podkreśla, że zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tj. z 2025 r., poz. 733, dalej jako „u.c.p.g.”) utrzymanie czystości i porządku w gminach należy do obowiązkowych zadań własnych gminy. Ust. 2 tego przepisu wskazuje, że gminy zapewniają czystość i porządek na swoim terenie i tworzą warunki niezbędne do ich utrzymania, a w szczególności:

- 1) tworzą warunki do wykonywania prac związanych z utrzymaniem czystości i porządku na terenie gminy lub zapewniają wykonanie tych prac przez tworzenie odpowiednich jednostek organizacyjnych;
- 2) zapewniają budowę, utrzymanie i eksploatację własnych lub wspólnych z innymi gminami, lub wspólnych ze związkiem metropolitalnym: a) instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych, w tym instalacji komunalnych, o których mowa w art. 38b ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, b) stacji zlewnych, w przypadku gdy podłączenie wszystkich nieruchomości do sieci kanalizacyjnej jest niemożliwe lub powoduje nadmierne koszty, c) instalacji i urządzeń do zbierania, transportu i unieszkodliwiania zwłok zwierzęcych lub ich części, d) szaletów publicznych;
- 3) obejmują wszystkich właścicieli nieruchomości na terenie gminy systemem gospodarowania odpadami komunalnymi;
- 4) nadzorują gospodarowanie odpadami komunalnymi, w tym realizację zadań powierzonych podmiotom odbierającym odpady komunalne od właścicieli nieruchomości;
- 5) zapewniają selektywne zbieranie odpadów komunalnych obejmujące co najmniej: papier, metale, tworzywa sztuczne, szkło, odpady opakowaniowe wielomateriałowe oraz bioodpady;
- 6) tworzą w sposób umożliwiający łatwy dostęp wszystkim mieszkańcom gminy punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych, które zapewniają przyjmowanie co najmniej odpadów komunalnych wymienionych w pkt 5, odpadów niebezpiecznych, przeterminowanych leków i chemikaliów, odpadów niekwalifikujących się do odpadów medycznych, które powstały w gospodarstwie domowym w wyniku przyjmowania produktów leczniczych w formie iniekcji i prowadzenia monitoringu poziomu substancji we krwi, w szczególności igieł i strzykawek, zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, zużytych opon oraz odpadów tekstyliów i odzieży, a także odpadów budowlanych i rozbiórkowych z gospodarstw domowych; (...)
- 8) prowadzą działania informacyjne i edukacyjne w zakresie prawidłowego gospodarowania odpadami komunalnymi, w szczególności w zakresie selektywnego zbierania odpadów komunalnych; (...)
- 10) dokonują corocznej analizy stanu gospodarki odpadami komunalnymi, w celu weryfikacji możliwości technicznych i organizacyjnych gminy w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi (...).

Art 3b ust. 1 u.c.p.g. wskazuje, że gminy są obowiązane osiągnąć poziom przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych w wysokości co najmniej: (...) 3) 35% wagowo - za rok 2023; 4) 45% wagowo – za rok 2024; 5) 55% wagowo - za rok 2025; 6) 56% wagowo - za rok 2026; 7) 57% wagowo - za rok 2027 (...). Zgodnie z ust. 1a poziom przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych oblicza się jako

stosunek masy odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia i poddanych recyklingowi do masy wytworzonych odpadów komunalnych.

W ramach podstaw faktycznych zarzutów Odwołujący podnosił w szczególności, że zarówno w roku 2023, jak i w roku 2024, w Gminie [REDAKTOWANE] główną zebraną frakcją stanowiły odpady zmieszane. Kolejnymi z frakcji są bioodpady oraz żużel i popiół pochodzący z procesów spalania. W relacji do tych frakcji, szczególnie zaś frakcji odpadów zmieszanych, jedyne faktycznie nadające się do recyklingu i przygotowania do powtórniego użycia frakcje takie jak szkło i opakowania ze szkła, papier i tektura i opakowania z papieru i tektury, tworzywa sztuczne i opakowania z tworzyw sztucznych, opakowania wielomateriałowe, stanowiły relatywnie niewielki procent ogółu strumienia odpadów. Ich łączny udział wyniósł poniżej 30 %. Co nie mniej ważne, całkowicie nie zbierano metali i opakowań z metali. Ponadto masa odpadów zmieszanych oraz udział tej frakcji w łącznej masie strumienia odpadów zwiększył się w roku 2024 w relacji do roku 2023. Okoliczność ta posiada w ocenie Odwołującego doniosłe znaczenie. Poziom recyklingu przygotowania do ponownego użycia następujących frakcji odpadów komunalnych: papieru, metali, tworzyw sztucznych i szkła odebranych z obszaru Gminy wyniósł w 2023 r. 13,4%, przy obowiązującym ustawowo poziomie recyklingu 35%. W istniejących warunkach, posiadając wiedzę o rzeczywistym stanie gospodarki odpadowej Gminy, Zamawiający żąda osiągnięcia poziomów recyklingu i przygotowania do powtórniego użycia w obowiązującej na 2026 rok wysokości, to jest 56%. Zważywszy na morfologię i jakość strumienia odpadów przewidzianych do zagospodarowania z terenu Gminy Zamawiającego, przy obecnych uwarunkowaniach technologicznych i gospodarczych osiągnięcie wymaganych poziomów recyklingu jest obiektywnie niemożliwe. Wzrost masy odpadów zmieszanych wskazuje na brak oddziaływania Zamawiającego na mieszkańców, którzy są wytwórcami odpadów. Odwołujący podkreślił, że co do zasady, recyklingowi poddawane są frakcje odpadów zbieranych selektywnie. Odpady nadające się do recyklingu, w przypadku gdy trafią do strumienia odpadów zmieszanych nie mogą być poddane recyklingowi zarówno z uwagi na ograniczenia prawne (bioodpady), jak też ograniczenia fizyczne, wynikające z zabrudzeń i zanieczyszczeń uniemożliwiających recykling. Dotyczy to takich przypadków jak zamoczenie tektury i papieru, zabrudzenie folii substancjami organicznymi i nieorganicznymi. Strumień odpadów nadających się do recyklingu uległ dodatkowo ograniczeniu na skutek wprowadzenia od 1 października 2025 roku systemu kaucyjnego. Odpady zawarte w strumieniu odpadów zmieszanych lub odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych, które wcześniej mogły być przekazane do recyklingu takie jak butelki PET, puszki aluminiowe oraz szkło, nie znajdują się już w strumieniu odpadów branych pod uwagę w obliczaniu poziomów recyklingu. W rezultacie powyższego, w strumieniu odpadów z tworzyw sztucznych pozostały odpady o niższej jakości recyklingowej takie jak,

folie opakowaniowe po produktach spożywczych, które często są zanieczyszczone resztkami żywności lub tłuszczu, co znacząco utrudnia ich recykling, folie typu stretch i reklamówki wykonane z tworzyw o zróżnicowanym składzie chemicznym, nierzadko niskiej jakości, które nie nadają się do przetworzenia w standardowych instalacjach, opakowania wielomateriałowe, takie jak kartony po napojach (tzw. tetrapaki), saszetki po żywności płynnej lub kosmetykach, składające się z kilku warstw tworzyw sztucznych i aluminium, opakowania po produktach mlecznych, jogurtach, śmietanach, lodach czy margarynach – zwykle zabrudzone i trudne do oczyszczenia, tacki styropianowe i pojemniki jednorazowe używane w gastronomii, które ze względu na swoją strukturę i zanieczyszczenie są praktycznie niemożliwe do efektywnego recyklingu, małe elementy z tworzyw sztucznych (np. zakrętki, folie zabezpieczające, etykiety, nakrętki od tub), które ze względu na swoje rozmiary często nie są wychwytywane w procesach sortowania, opakowania po chemii gospodarczej i kosmetykach, zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych lub wykonane z mieszanek tworzyw o różnym składzie. Odpady te posiadają znacznie niższy potencjał recyklingowy. Trudniej również znaleźć dla nich praktyczne zastosowanie co skutkuje trudnościami w zbyciu powstałego tą drogą surowca wtórnego. Powyższy proces doprowadził do dalszego obniżenia średniego poziomu odzysku surowców w relacji do lat poprzednich. Zestawiając powyższe z wcześniej osiąganym poziomem recyklingu poniżej 14% w roku 2023 oraz faktem wzrostu udziału frakcji odpadów zmieszanych w ogólnym strumieniu odpadów w Gminie Zamawiającego, zdaniem Odwołującego, osiągnięcie poziomów recyklingu wymaganych w roku 2026 jest obiektywnie niemożliwe. Odwołujący zauważył, że Zamawiający, posiadając szczegółową wiedzę oraz pozostając w świadomości całkowitego braku możliwości osiągnięcia wymaganego poziomu recyklingu, zobowiązuje wykonawcę do osiągnięcia tych nieosiągalnych poziomów recyklingu, jednocześnie przekładając całą odpowiedzialność na Wykonawcę i będąc świadom poziomu kary, którą otrzyma za niedotrzymanie poziomu recyklingu, zabezpiecza swój interes przekładając tą karę na wykonawcę pod postacią kary umownej. Odwołujący powołał się także na najnowsze orzecznictwo Sądu Zamówień Publicznych oraz Krajowej Izby Odwoławczej dotyczące obciążania wykonawców obowiązkiem obiektywnie niemożliwym do wykonania, tj. obowiązkiem osiągnięcia poziomów recyklingu w tożsamym zakresie, jaki został nałożony ustawowo na jednostki samorządu terytorialnego. Przedstawił także szeroką argumentację w zakresie dotyczącym kary umownej, podnosząc, że Zamawiający w ten sposób wyzbywa się swoich ryzyk związanych z ewentualnym obciążeniem go karami administracyjnymi, przerzucając je w pełni na wykonawcę.

Odwołujący na rozprawie złożył ponadto dokument „Analiza stanu gospodarki odpadami komunalnymi w Gminie [REDAKTOWANE] za 2024 r.”, z którego wynika, że w 2024 r. osiągnięto jeszcze niższy niż w 2023 r. poziom recyklingu i przygotowania do ponownego użycia odpadów

komunalnych – 10,35%. Zgodnie z symulacją dokonaną przez Odwołującego, przedstawioną podczas rozprawy, realny poziom recyklingu możliwy do osiągnięcia w Gminie [REDAKTOWANE] w latach 2026-2027 to ok. 34% (poziom maksymalny ok. 42%).

Izba uznała stanowisko Odwołującego za zasadne. Powyższa argumentacja Odwołującego, znajdująca potwierdzenie w analizach stanu gospodarki odpadami publikowanych przez Gminę [REDAKTOWANE], nie została przez Zamawiającego merytorycznie zakwestionowana. Zamawiający ani nie podważał wniosków Odwołującego, ani nie przedstawił żadnych innych danych czy analiz, które wskazywałyby na faktyczną możliwość osiągnięcia przez Gminę wymaganych ustawowo poziomów recyklingu odpadów komunalnych w latach 2026-2027. W sprawie de facto nie została przedstawiona jakakolwiek argumentacja, która przeczyłaby stanowisku Odwołującego, że wykonawca – przy tak ukształtowanych postanowieniach opisu przedmiotu zamówienia i umowy - zobowiązany jest do obiektywnie niemożliwego świadczenia i dodatkowo obciążany jest obowiązkiem pokrycia kary administracyjnej, jaka zostałaby nałożona na Zamawiającego, w całości.

Izba nie neguje okoliczności, że wykonawca, który realizuje na rzecz gminy część ustawowo nałożonych na nią obowiązków, powinien zapewniać zagospodarowanie odebranych odpadów komunalnych zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i realizować zamówienie tak, aby umożliwiać zamawiającemu osiągnięcie wskazanych przez ustawodawcę poziomów recyklingu i przygotowania do ponownego użycia w jak najwyższym stopniu. Odwołujący temu nie przeczył. Niemniej należy podkreślić, że ustawowy obowiązek obciąża w tym zakresie gminę, a gmina nakładając na wykonawcę określone zobowiązania i związaną z tym odpowiedzialność kontraktową, nie powinna poprzestawać na prostym przerzuceniu na wykonawcę pełnej odpowiedzialności za realizację zadań własnych gminy, lecz powinna mieć na względzie całokształt okoliczności, które wpływają na realizację tego ustawowego obowiązku.

Zamawiający w rozpoznawanej sprawie pominął szereg okoliczności, które niewątpliwie wpływają na możliwość osiągnięcia określonych poziomów recyklingu i przygotowania do ponownego użycia. Po pierwsze, ustawowo określone poziomy recyklingu nie dotyczą jedynie odpadów będących przedmiotem umowy, ale całego strumienia odpadów komunalnych Gminy Żarki, wobec czego działania wykonawcy w ramach realizacji przedmiotowej umowy tylko częściowo przekładać się będą na ostateczny rezultat. Po drugie, osiągnięcie poziomów recyklingu uzależnione jest m.in. od jakości odpadów, rodzaju odpadów oraz sposobu prowadzonej przez mieszkańców segregacji. To Zamawiający ma wpływ na jakość gromadzenia odpadów przez mieszkańców i posiada stosowne instrumenty, które mogą edukować lub dyscyplinować właścicieli nieruchomości. To na Zamawiającego w u.c.p.g. nałożono m.in. obowiązek prowadzenia działań informacyjnych i edukacyjnych w zakresie

prawidłowego gospodarowania odpadami komunalnymi, w szczególności w zakresie selektywnego zbierania odpadów komunalnych. Wykonawca, w świetle opisu przedmiotu zamówienia w przedmiotowym postępowaniu, nie ma na powyższe żadnego wpływu. Wykonawca prowadzić ma jedynie kontrolę rzetelności segregacji. W Rozdziale V ust. 26 SWZ wskazano, że „Wykonawca zobowiązany jest do powiadomienia Gminy w przypadku niedopełnienia przez właściciela nieruchomości obowiązku w zakresie selektywnego zbierania odpadów komunalnych, Wykonawca odbierający odpady komunalne ma obowiązek: pozostawić informacje o źle wysegregowanych odpadach dla właściciela nieruchomości, wykonać dokumentację fotograficzną z datownikiem wraz z protokołem zdarzenia, niezwłocznie powiadomić Zamawiającego o zaistniałym fakcie.” Wykonawca nie ma żadnych możliwości administracyjnych czy jakichkolwiek innych, aby skutecznie wpływać na mieszkańców, może jedynie kontrolować jakość selektywnej zbiórki, zgłaszając Zamawiającemu dostrzeżone przez siebie nieprawidłowości, przy czym ma obowiązek odebrać odpady niezależnie od ich jakości (zgodnie z art. 6ka u.c.p.g. w przypadku niedopełnienia przez właściciela nieruchomości obowiązku selektywnego zbierania odpadów komunalnych, podmiot odbierający odpady komunalne przyjmuje je jako niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne i powiadamia o tym wójta, burmistrza lub prezydenta miasta oraz właściciela nieruchomości). Po trzecie, Wykonawca nie jest w stanie zasadniczo ingerować w strumień odpadów, które zostaną mu przekazane, nie ma wpływu na rodzaj odpadów przekazywanych do zagospodarowania ani na ilość poszczególnych frakcji. Jest to okoliczność zależna od mieszkańców. Wykonawca nie ma wpływu też na to, aby w strumieniu odebranych odpadów zwiększyła się ilość odpadów, które mogą zostać przekazane do recyklingu, a zmniejszyła tych, które nie mają takiego potencjału. Znaczna ilość odpadów zmieszanych w strumieniu – jak podnosił Odwołujący - wskazywać zaś może na niedostateczne działania edukacyjne wśród mieszkańców, czyli okoliczność, na którą oddziaływać może Zamawiający. Po czwarte, z uwagi na wprowadzony system kaucyjny, strumień odpadów nadających się do recyklingu, które odbierać będzie wykonawca, ulegnie dodatkowemu ograniczeniu (wedle założeń ustawowych butelki PET, puszki aluminiowe, szkło powinny być zasadniczo oddawane w punktach zbiórki, a w strumieniu odpadów odbieranych od mieszkańców przez wykonawcę pozostaną tworzywa sztuczne, które cechuje niższa jakość recyklingowa). Zamawiający kształtując postanowienia umowy pominął zatem zarówno okoliczność, że sam jest współodpowiedzialny za osiągnięcie poziomów recyklingu, m.in. poprzez stosowne oddziaływanie na mieszkańców (działania edukacyjne, kary administracyjne), jak i inne – niezależne od wykonawcy – okoliczności, które mogą na osiągnięcie tych poziomów oddziaływać.

Ponadto w ocenie Izby Zamawiający nie wziął też pod uwagę aktualnych realiów stanu gospodarki odpadami w Gminie [REDAKTOWANE]. Okolicznością bezsporną jest, że Gmina w latach 2023 i 2024 osiągnęła poziomy recyklingu i przygotowania do ponownego użycia odpowiednio 13,4% i 10,35%, czyli nie tylko nie osiągnęła ówczesnie wymaganych ustawowo poziomów, ale zanotowała bardzo niski wynik. Z analiz przedstawionych przez Odwołującego wynika, że sama struktura segregacji wśród mieszkańców i roczna ilość odpadów poszczególnych frakcji w Gminie [REDAKTOWANE] nie zmieniła się znacząco. Trudno w takiej sytuacji uznać za prawdopodobny tak znaczny wzrost osiąganych poziomów recyklingu i przygotowania do ponownego użycia, aby osiągnąć ustawowo wymagany poziom 56% w 2026 r. i 57% w 2027 r., skoro osiągnięte dotychczas wyniki były nie tylko niższe niż wymagane ówczesnie (35% w 2023 r. i 45% w 2024 r.), ale także praktycznie pięciokrotnie niższe niż wymagane obecnie. Co prawda w sprawie nie przedstawiono analiz dotyczących roku 2025, niemniej Zamawiający nie powoływał się na zaistnienie jakichś szczególnych zmian w gospodarce odpadami w jego gminie w tym czasie. Zamawiający nie przedstawił ani żadnych argumentów, ani też dowodów, które mogłyby przekonać Izbę, że w kolejnych latach możliwe będzie osiągnięcie takich poziomów recyklingu, jakie ustawodawca przewidział.

Mając na uwadze wszystko powyższe, Izba stwierdziła, że sam fakt nałożenia na Gminę [REDAKTOWANE] obowiązku osiągnięcia wymaganych ustawowo w roku 2026 i 2027 r. poziomów recyklingu i przygotowania do ponownego użycia odpadów komunalnych wskazanych w art. 3b ust. 1 u.c.p.g., nie daje Zamawiającemu podstaw do tego, aby automatycznie przerzucać te obowiązki na podmiot, z którym zawierana jest umowa na odbiór, transport i zagospodarowanie odpadów komunalnych, skoro wykonawca nie ma wpływu na całokształt okoliczności, które składają się na możliwość osiągnięcia poziomów recyklingu, a co więcej - na osiągnięcie tych poziomów wpływ ma działanie samego Zamawiającego. Tymczasem w rozpoznawanej sprawie Zamawiający, z pominięciem szeregu okoliczności istotnych dla realizacji obowiązku wynikającego z art. 3b ust. 1 u.c.p.g., jak i z pominięciem realiów gospodarki odpadami w Gminie [REDAKTOWANE], nałożył na wykonawcę obowiązek osiągnięcia poziomów recyklingu i przygotowania do ponownego użycia zgodnie z przepisami u.c.p.g., a także zastrzegł, że obciąży wykonawcę karą umowną za brak realizacji tych obowiązków w wysokości równej karze naliczonej Zamawiającemu z tego tytułu. Zamawiający w ten sposób przerzucił swoją pełną odpowiedzialność za realizację zadań własnych na wykonawcę, co w okolicznościach stanu faktycznego sprawy nie znajduje uzasadnienia.

Zaskarżone postanowienia umowy obciążają wykonawcę obowiązkiem osiągnięcia poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, w sytuacji gdy realizacja tego obowiązku – jak wynika z materiału dowodowego sprawy - jest obiektywnie niemożliwa do spełnienia przez jakiegokolwiek wykonawcę w toku realizacji przedmiotowej

usługi. Skład orzekający podziela wyrażone w wyroku z dnia 15 grudnia 2025 r., sygn. akt: KIO 4739/25, zapatrywanie, że „nie można na oferentów nałożyć obowiązków, które - przy aktualnych uwarunkowaniach, gdzie osiągnięcie określonych poziomów recyklingu zależy od wielu czynników, które w większości przypadków są niezależne od wykonawcy, przy tak ukształtowanych przepisach prawnych, które nie dają wykonawcy instrumentów, które pozwalałyby oddziaływać na sposób gospodarowania odpadami komunalnymi nieobjętymi zamówieniem, a dodatkowo przy wprowadzeniu systemu kaucyjnego (...) - dotychczas nieosiągalne, są tym bardziej niemożliwe do osiągnięcia.” W orzecznictwie w takiej sytuacji wskazuje się na obiektywną niemożliwość świadczenia (por. m.in. ww. wyrok w sprawie KIO 4739/25, a także m.in. wyroki Izby z dnia 1 października 2025 r., sygn. akt: KIO 3510/25, z dnia 20 października 2025 r., sygn. akt: KIO 3789/25, z dnia 15 grudnia 2025 r., sygn. akt: KIO 4810/25, a także wyroki Sądu Okręgowego w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy i Zamówień Publicznych z dnia 15 października 2025 r. sygn. akt XXIII Zs 96/25 i XXIII Zs 101/25). Nie można również w takim przypadku nakładać na wykonawcę kary umownej „w wysokości równej karze naliczonej Zamawiającemu z tego tytułu”, skoro dotyczy ona realizacji obowiązku z góry niemożliwego do spełnienia, a ponadto możliwość osiągnięcia zakładanego rezultatu jest wynikiem wielu czynników, przede wszystkim niezależnych od wykonawcy, a przy tym w części zależnych od samego Zamawiającego. Zamawiający tak kształtując postanowienia umowy w praktyce zwalnia się z ponoszenia odpowiedzialności, w tym finansowej, za nieosiągnięcie ustawowych poziomów recyklingu i przygotowania do ponownego użycia odpadów komunalnych, mimo że obowiązek w tym zakresie zgodnie z przepisami u.c.p.g. spoczywa na nim. Jak wskazano m.in. w wyroku z 13 marca 2025 r., sygn. akt: KIO 719/25, „takie działanie Zamawiającego nie zasługuje na ochronę, ponieważ narusza zasady współżycia społecznego, o których mowa w art. 5 k.c. i art. 353¹ k.c. (poprzez odesłanie w art. 8 ust. 1 ustawy Pzp). O ile bowiem Zamawiający ma prawo powierzyć wykonanie zadania publicznego innemu podmiotowi i w tym zakresie przenieść na ten podmiot ciążące na Zamawiającym obowiązki, o tyle obciążenie tego podmiotu odpowiedzialnością za wykonanie ww. zadania nie może odbywać się z naruszeniem ww. norm.” W rozpoznawanej sprawie zaskarżone projektowane postanowienia umowy naruszają wskazane przepisy prawa cywilnego.

Mając na uwadze powyższe Izba nakazała Zamawiającemu wykreślenie istniejącego w obecnym brzmieniu w projektowanych postanowieniach umowy obowiązku osiągnięcia przez wykonawcę odpowiednich poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych (§ 3 ust. 1, § 6 ust. 1 pkt 3, § 9 ust. 1 PPU) oraz kary umownej za brak realizacji tego obowiązku (§ 11 ust. 1 pkt 1 PPU). Na konieczność wykreślenia postanowień nakładających na wykonawcę obowiązki niemożliwe do spełnienia oraz karę

umowną za brak realizacji tych obowiązków wskazano m.in. w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy i Zamówień Publicznych z dnia 15 października 2025 r. sygn. akt XXIII Zs 96/25 oraz w wyroku Izby z dnia 15 grudnia 2025 r., sygn. akt KIO 4810/25.

Natomiast skład orzekający wskazuje, że powyższe rozstrzygnięcie nie zamyka Zamawiającemu drogi do wprowadzenia do umowy takich postanowień, które regulować będą obowiązki wykonawcy i zasady odpowiedzialności, w tym ewentualne kary umowne, w sposób zrównoważony, uwzględniający zarówno faktyczny wpływ działań wykonawcy w ramach realizacji tej konkretnej umowy na osiągnięcie ustawowo określonych poziomów recyklingu, w tym to, że wykonawca nie ma wpływu na całokształt okoliczności rzutujących na ostateczny rezultat, jak i realia gospodarki odpadami w Gminie [REDAKTURA] (dotychczas osiągane poziomy, strumień odpadów, etc.). Odwołujący nie kwestionował, że wykonawca realizujący umowę powinien dochowywać należytej staranności i przyczyniać się w jak najwyższym stopniu się do osiągnięcia ustawowo wymaganych poziomów recyklingu. Odwołujący sam przyznał, że jego zdaniem realnie w Gminie [REDAKTURA] możliwe jest osiągnięcie w latach 2026-2027 poziomu recyklingu ok. 34%, maksymalnie ok. 42%. W ocenie Izby zasadniczo nie ma przeszkód, aby nałożyć na wykonawcę w umowie określone obowiązki dotyczące recyklingu odpadów komunalnych i przygotowania do ponownego użycia – o ile obowiązki te obejmować będą świadczenie możliwe do wykonania. Mając to na uwadze Izba decyzję o wprowadzeniu nowych postanowień w miejsce wykreślonych oraz ostateczny sposób ich sformułowania pozostawiła w gestii Zamawiającego, który powinien przede wszystkim poddać wnikliwej analizie stan gospodarki odpadami w Gminie [REDAKTURA], przemyśleć możliwe rozwiązania i tak ukształtować ewentualne obowiązki wykonawcy i jego odpowiedzialność, aby nie naruszać zasad współżycia społecznego, nie obciążać wykonawcy świadczeniem niemożliwym do spełnienia i odpowiedzialnością nieproporcjonalną do rzeczywistego rozkładu ryzyk.

Biorąc pod uwagę wszystko powyższe Izba stwierdziła, że odwołanie podlega uwzględnieniu i na podstawie art. 553 ustawy Pzp orzekła jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do jego wyniku na podstawie art. 557 i 575 ustawy Pzp oraz § 7 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 5 pkt 1 i 2 lit. b) Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania z dnia 30 grudnia 2020 r. (Dz. U. z 2020 r. poz. 2437).

Zgodnie z art. 557 ustawy Pzp w wyroku oraz w postanowieniu kończącym postępowanie odwoławcze Izba rozstrzyga o kosztach postępowania odwoławczego. Art. 575 ustawy Pzp stanowi, że strony oraz uczestnik postępowania odwoławczego wnoszący sprzeciw ponoszą koszty postępowania odwoławczego stosownie do jego wyniku. § 7 ust. 1

pkt 1 ww. Rozporządzenia stanowi, że w przypadku uwzględnienia odwołania przez Izbę w całości, koszty ponosi: zamawiający; w takim przypadku Izba zasądza od zamawiającego na rzecz odwołującego równowartość kwoty wpisu oraz koszty, o których mowa w § 5 pkt 2. Kosztami, o którym mowa w § 5 pkt 2, są uzasadnione koszty stron postępowania odwoławczego, w wysokości określonej na podstawie rachunków lub spisu kosztów, złożonych do akt sprawy obejmujące: a) koszty związane z dojazdem na wyznaczone posiedzenie lub rozprawę, b) wynagrodzenie i wydatki jednego pełnomocnika, jednak nieprzekraczające łącznie kwoty 3600 złotych, c) wynagrodzenie biegłych oraz zwrot poniesionych przez nich wydatków, jeżeli dowód z opinii biegłego został dopuszczony przez Izbę na wniosek strony lub uczestnika postępowania odwoławczego, d) inne uzasadnione wydatki, w tym koszty przeprowadzenia innych dowodów w postępowaniu odwoławczym niż dowód z opinii biegłego, dopuszczonych przez Izbę na wniosek strony lub uczestnika postępowania odwoławczego. Do kosztów postępowania odwoławczego zgodnie z § 5 ust. 1 ww. Rozporządzenia zalicza się także wpis od odwołania.

Wobec uwzględnienia odwołania w całości (tj. w pełnym zakresie podlegającym merytorycznemu rozpoznaniu na rozprawie) Izba kosztami postępowania obciążyła Zamawiającego, zaliczając do kosztów wpis od odwołania uiszczony przez Odwołującego oraz koszty poniesione przez Odwołującego z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika w łącznej wysokości 18 600 zł.

Przewodnicząca: